

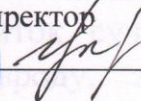
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КОЛЕДЖ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ
ДЕРЖВНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. ВАДИМА ГЕТЬМАНА»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Педагогічною радою
КІСІТ ДВНЗ «КНЕУ ім. В.
Гетьмана»

протокол № 8 від 06.06.2017 р.

Директор

Н.Ю. Грицак

ПРОГРАМА

вступного іспиту з української мови

на освітньо-кваліфікаційний рівень «молодший спеціаліст»

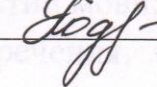
на основі базової загальної середньої освіти

ПОГОДЖЕНО

Предметною комісією
з української мови

Протокол № 1 від 02.06.2017 р.

Голова комісії

Т.А. Подгурська

Вступ

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є диктант.

Перевірці підлягають уміння: правильно писати слова на вивчені орфографічні правила та слова, визначені для запам'ятовування; ставити розділові знаки відповідно до опрацьованих правил пунктуації; належним чином оформляти роботу.

Тексти диктантів для проведення іспиту дібрані з урахуванням чинної програми з української мови для учнів 5-9 класів загальноосвітніх навчальних закладів. Вони відображають розвиток сучасної української мови, історію, звичаї і традиції нашого народу, здобутки кращих представників людства у царині науки, освіти, культури, а також розмаїтий світ природи. Диктанти дібрані із художніх творів української класичної літератури, науково-публіцистичних статей відомих діячів науки і культури, журналістів. Тексти відповідають таким вимогам: змістовно цілісний, логічно завершений, ідейно навантажений уривок твору, зрозумілий і доступний абітурієнтам.

Лінгвістичне наповнення текстів відповідає вимогам навчальної програми з дисципліни «Українська мова». Вони включають вивчені орфограми й пунктограми у різних синтаксичних конструкціях (у простих, ускладнених і складних реченнях), при прямій мові тощо.

Тексти лексично багаті, але не перенасичені архаїзмами, неологізмами, діалектизмами, що могло б утруднювати їх сприйняття слухачами.

При написанні диктанту абітурієнти повинні знати:

- Основні орфоепічні, орфографічні, пунктуаційні правила;
- морфологічні ознаки та синтаксичну роль частин мови;
- загальні відомості про просте і складне речення, однорідні члени речення, речення із вставними словами, відомості про відокремлені та уточнюючі члени речення, пряму мову.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

№	Тема
1	<p>I. Фонетика і графіка. Орфоенія і орфографія</p> <p>Звуки мови. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінкі і глухі. Подовжені звуки.</p> <p>Букви й інші графічні засоби. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ та буквосполучень дз, дзь, дж. Склад. Наголос. Ненаголошені голосні, їх вимова та позначення на письмі.</p>
2	<p>Вимова приголосних звуків та їх позначення на письмі. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Чергування у-в, і-й. Орфограма. Орфографічна помилка.</p>
3	<p>Правила вживання апострофа, м'якого знака. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків.</p>
4	<p>Написання слів іншомовного походження.</p>
5	<p>II. Будова слова, словотвір і орфографія</p> <p>Спільнокореневі слова і форми слова. Основа слова і закінчення змінних слів. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Найпоширеніші чергування голосних і приголосних звуків.</p>
6	<p>Вимова і написання префіксів з- (зі-), с-, роз-, без-, пре-, при-, прі-. Змінювання і творення слів. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при утворенні слів.</p>
7	<p>Правопис складних і складноскорочених слів.</p>
8	<p>Лексикологія і фразеологія. Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Пряме і переносне значення слів. Синоніми, антоніми, омоніми. Загальноживані слова. Діалектні та професійні слова. Запозичені слова. Застарілі слова. Неологізми. Поняття про фразеологізми. Фразеологізми в ролі членів речення. Диктант.</p>
9	<p>III. Морфологія і орфографія</p> <p>Поняття про самостійні та службові частини мови. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки,</p>

	<p>синтаксична роль. Іменник: назви істот і неістот, загальні і власні назви. Рід, число, відмінки іменників. Типи відмін іменників. Незмінні іменники. Способи творення іменників.</p> <p>Правопис відмінкових закінчень іменників. Правопис найуживаніших суфіксів. Велика буква у власних назвах.</p>
10	<p>Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Якісні, відносні та присвійні прикметники. Повні і короткі форми прикметників. Ступені порівняння прикметників, їх утворення. Відмінювання прикметників. Способи творення прикметників. Правопис відмінкових закінчень і найуживаніших суфіксів прикметників. Написання складних прикметників.</p>
11	<p>Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Числівники кількісні (на означення цілих чисел, дробових та збірних) і порядкові.</p> <p>Числівники прості і складні.</p> <p>Відмінювання кількісних і порядкових числівників.</p> <p>Правопис числівників.</p>
12	<p>Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Розряди займенників. Відмінювання займенників.</p> <p>Правопис займенників.</p>
13	<p>Дієслово як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Неозначена форма дієслова. Види дієслів (доконаний, недоконаний).</p> <p>Способи дієслів (дійсний, умовний, наказовий). Часи дієслів.</p> <p>Дієслова I та II дієвідмін. Особа і число (в теперішньому і майбутньому часі). Безособові дієслова. Способи утворення дієслів. Правопис дієслів.</p>
14	<p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники, їх творення. Відмінювання дієприкметників.</p> <p>Дієприкметниковий зворот.</p> <p>Безособові дієслівні форми на -но, -то.</p> <p>Правопис дієприкметників.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники недоконаного і доконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.</p> <p>Правопис дієприслівників.</p>
15	<p>Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення.</p>

	Правопис прислівників.
16	<p>Прийменник як службова частина мови. Непохідні і похідні прийменники. Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.</p> <p>Сполучники як службова частина мови. Сполучники сурядності і підрядності. Правопис сполучників разом і окремо.</p> <p>Частка, як службова частина мови. Формотворчі, заперечні та модальні частки. Написання часток бо, но, то, от, таки. Не з різними частинами мови. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.</p>
	<i>IV. Синтаксис і пунктуація</i>
17	Словосполучення. Будова і типи словосполучення за способом вираження головного слова.
18	<p>Простеречення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення. Члени речення (підмет і присудок; присудок простий і складений; додаток, означення, обставина) і способи їх вираження. Прикладка як різновид означення. Порівняльний зворот.</p> <p>Розділові знаки в кінці речення. Тире між підметом і присудком. Розділові знаки при прикладках і порівняльних зворотах.</p>
19	Речення двоскладні і односкладні. Різновиди односкладних речень. Повні і неповні речення. Тире в неповних реченнях.
20	Однорідні члени речення. Узагальнююче слово при однорідних членах речення. Однорідні й неоднорідні означення. Розділові знаки при однорідних членах речення.
	Звертання і вставні слова (словосполучення, речення). Розділові знаки про них.
	Відокремлені другорядні члени речення (в тому числі уточнюючі). Розділові знаки при відокремлених членах речення.
	<p>Складне речення його типи. Складносурядне сполучникове речення. Складнопідрядне речення із сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень. Складне речення з кількома підрядними.</p>
	Розділові знаки в складносурядному і складнопідрядному реченнях.

	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні. Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку. Розділові знаки в ньому.
	Пряма й непряма мова. Цитата. Діалог. Розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі.
	<i>V. Відомості про мовлення</i> Поняття про спілкування і мовлення. Ситуація спілкування: адресати (той, хто говорить чи пише) і адреса мовлення, мета й умови спілкування, повідомлення (висловлювання), його зміст і форма. Тема і основна думка висловлювання. Різновиди мовленнєвої діяльності: говоріння, писання, читання, слухання. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність. Мовленнєві помилки.
	Етика спілкування й етикет.
	Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий і публіцистичний. Поняття про типи мовлення: розповідь, опис, роздум.

Критерії оцінювання диктанту

Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою.

Для проведення вступних випробувань у формі диктанту використовується текст, обсягом від 180 до 190 слів за 12-ти бальною шкалою оцінювання.

Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

- орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково;
- помилка в слові, яке повторюється в диктанті кілька разів, вважається однією помилкою;
- помилка на одне правило, але в різних словах, вважається різними помилками;
- розрізняють грубі й не грубі помилки, тобто такі, які не мають істотного значення для характеристики грамотності.

Під час підрахування помилок дві не грубі вважають за одну грубу.

До не грубих відносять такі помилки:

- у винятках усіх правил;
- у написанні великої букви в складних власних найменуваннях;
- у випадках, коли замість одного знаку поставлений інший;
- у випадках, що вимагає розрізнення *не і ні* (у сполученнях: *не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не...; ніщо інше не...*);
- у пропуску одного зісполучуванихрозділовихзнаків або в порушенні їх послідовності;
- у заміні українських букв російськими.

За наявності в диктанті п'яти і більше поправок оцінка знижується на бал.

Нормативи оцінювання диктанту

Бали	Кількість помилок	Бали	Кількість помилок
1	15-16 і більше	7	4
2	13-14	8	3
3	11-12	9	1+1 (не груба)
4	9-10	10	1
5	7-8	11	1 (не груба)
6	5-6	12	0

Список рекомендованої літератури:

1. Глазова О.П., Кузнецов Ю.В. Рідна мова: Підруч. для 5 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Педагогічна преса, 2005.
2. Глазова О.П., Кузнецов Ю.В. Рідна мова: Підруч. для 6 кл. загальноосвіт. навч. закл. – К.: Педагогічна преса, 2006.
3. Передрій Г.Р., Скуратівський Л.В., Шелехова Г.Т., Остаф Я.І. Рідна мова: Підруч. для 7 кл. – К.: Освіта, 2003.
4. Олійник О.Б. Українська мова: Підруч. для 8 кл. серед. шк. – К.: Вікторія, 2004.
5. Шелехова Г.Т., Остаф Я.І., Скуратівський Л.В. Рідна мова: Підруч. для 9 кл. – К.: Освіта, 2002.